

ningens almindelige Regler. Senere overledes det til Danske Mejeriers Smørmærkeforening. Ved Lov af 30. Marts om Handel med Smør m. v. og den sig dertil sluttende kgl. Resolution blev paa positiv Begæring af de danske Land- og Mejeribrugeres Kreds Mærket institueret som et Statsmærke for alt dansk Smør, der var bestemt til Ekspport og tilvirket af pasteuriseret Fløde. Ved Kontrakter af 20. og 22. August 1906 har Smørmærkeforeningen overdraget til Landbrugsministeriet alle Rettigheder over dette Lurmærke, ogsaa i England, hvor det stod og fremdeles staa indregistreret som Varemærke. Nu er der den særlige Omstændighed, at det i England i Modsætning til Reglerne i alle andre Lande er muligt at faa et kollektivt Mærke som vort Statsmærke indregistreret i Landbrugsministeriets Navn, og den Omstændighed har medført Bestræbelserne for at opnaa den Registrering, der ifølge Konsulent Fabers Indberetning kan ventes i Løbet af nogle Maanedere. Det var for at bane Vejen herhen imod, at Loven om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter blev gennemført i forrige Rigsdagssamling efter at have været foreløbig behandlet i den næstforrige Samling. Ganske vist stillede man sig ogsaa andre, og jeg skulde tro endnu mere betydelige Opgaver ved denne Lovs Gennemførelse, men det var egentlig det, der var i Forgrunden, da Forslaget blev fremsat af det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) i næstforrige Samling. Men jeg vil mene — det kommer for saa vidt ikke Spørgsmaalet her ved —, at det, man senere med mere Energi kastede sig over, til syvende og sidst har større Betydning end Spørgsmaalet om Lurmerkets Registrering, hvor væsentlig og attraaværdig den i og for sig kan være. Naar det ærede Medlem talte om Artiklerne i Berlingske Tidende, tror jeg, at han har misforstaaet dem. Jeg ved ikke, om han selv har læst dem eller muligt faaet dem refereret paa anden Haand, men det maa bero paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem sagde, at det ved disse Artikler søgtes godtgjort, at vi havde Vanskelighed ved at faa Lurmærket registreret i England. Nej, det, Artiklerne tog Sigte paa, var, om jeg maa sige, det modsatte, nemlig at naar vi der havde faaet gennemført det, vi tilstræbte, skulde dermed Lurmerkets Stilling svækkes i andre Lande end i England, hvilket jeg imidlertid ikke kan erkende.

Saa er der talt om Mund- og Klovesygen, om denne Farsotts Optraeden, ogsaa indenfor

vort Lands Grænser. Forskellige ærede Talere, deriblandt det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Andreassen) og det ærede Medlem fra Ribe (Brosen), have grebet Lejligheden til at udtale deres Paaskønnelse af Landbrugsministeriets Forhold under denne Sygdoms Optraeden. Det kan naturligvis kun glæde mig, at d'Hr. udtale denne Anerkendelse, men jeg glæder mig endnu mere over, at de ikke have bebrejdet mig, at vi fra Landbrugsministeriets Side have holdt op med at slaa de angrebne Besætninger ned. Det glæder mig mere end Anerkendelse af, hvad de kaldte vor energiske Optraeden fra tidligere Tid. Jeg ser deri et Udtryk for, at de anerkende, at den radikale Metode maaske alligevel kunde blive lidt for tungvindt at føre igennem.

Men det kunde maaske interessere det høje Ting at faa en kort Oversigt over Mund- og Klovesygens Foreteelser her i Landet. Det første Tilfælde i denne Omgang fra 25. November 1910 indtil 25. September 1911, i hvilken Tid der indtraf 7 Hovedtilfælde, som jeg vil kalde dem, og 2 Bitilfælde, indtraf i Nærheden af Slagelse. Besætningen blev slaet ned, og Sjælland afspærret. Naar jeg gik til Afspærring af Sjælland for dette enkelte Tilfældes Skyld i Sorø Amt, var det, fordi jeg mente, at der ikke vilde ske større Afbræk derved, idet Sjælland har København til Marked, men ellers vil jeg sige, at man bør ikke gaa til saa store Afspærringsdistrikter. Senere har man begrænset Afspærringerne betydeligt. Den 25. November, 3 Uger efter det første Tilfælde, viste der sig et Tilfælde i Jylland, i Koldingegn, og der er altsaa ikke Forbindelse mellem disse 2 Tilfælde, derom kan man være overbevist. Det viser, at denne Sygdoms Forekomst er lunefuld og uregnelig, der er endnu ingen, der har paavist, hvorledes og hvorved den føres frem. Dagen efter Tilfældet ved Kolding indtraf der et nyt Tilfælde i Jylland i Hammelegnen. Heller ikke her kan der tænkes at være nogen Forbindelse mellem Tilfældet paa Brændekildegaard ved Kolding og Tilfældet i Lillering ved Hammel. Besætningen blev slaet ned, og visse Dele af disse Amter, der maatte antages at kunne berøres af Tilfældenes Forekomst, bleve afspærrede. Disse Tilfælde forefaldt allesammen i Slutningen af 1910, og vi havde saa Ro til den 17. Marts 1911, da der atter kom et Tilfælde i Lillering. Der er en Mulighed for, at man, da man begyndte at arbejde i Foraarsiden, har rørt ved Genstande,